

Cuatro paredes

Direcció: Ibon Cormenzana **Guió:** Ibon Cormenzana, Roger Danès, Alfred Pérez-Fargas Manuela Vellés **País:** Espanya **Durada:** 82 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama
Interpretació: Sofía Otero, Manuela Vellés, Julene Puente Nafarrate, Roberto Álamo, Elena Irueta... **Música:** Aitor Etxebarria **Fotografia:** Alejo Levis
Distribuïdora: A Contracorriente **Estrena a Espanya:** 06/06/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

A punt de fer 10 anys, la Sofia perd el seu pare en un accident que ho canvia tot. Ara viu sola amb la seva mare, la Juana, enfrontant-se a una realitat que mai no es van imaginar: la fina línia que separa l'estabilitat de la pobresa s'ensorra sota els seus peus. La Juana lluita desesperadament per protegir la Sofia de la precarietat i de la depressió que l'aguaita, esforçant-se per mantenir una aparença de normalitat. Mentrestant, la Sofia troba un refugi en la seva passió pel teatre, on la màgia dels assajos per a l'obra de final de curs sembla oferir-li una sortida momentània de la seva realitat. (FilmAffinity)

CRÍTICA

SOFÍA OTERO EMOCIONA A L'ESTRENA INTERNACIONAL DE 'CUATRO PAREDES' AL BCN FILM FEST 2025

Entre silencis, pèrdues i somnis fràgils, una finestra oberta a la intimitat familiar.

Aquest any, dins del BCN Film Festival, he començat el meu recorregut amb **Cuatro paredes**, dirigida per Ibon Cormenzana, fundador d'Arcadia Motion Pictures i impulsor de la nova productora Mundo Cero Crea (amb la qual signà el film). Després de produir obres destacades com *Robot Dreams* o *As bestas*, ara aposta per projectes més íntims i socials, continuant l'esperit iniciat amb *Hate Songs* d'Alejo Levis (primer film de Mundo Cero Crea, **Cuatro paredes** és el segon film d'aquesta productora).

Cuatro paredes relata la història de la Sofia i la seva mare Juana, atrapades entre el dolor de la pèrdua i la precarietat. La pel·lícula es desenvolupa gairebé íntegrament en una única localització. un pis gran que esdevé una presó emocional, una tria que recorda el treball de Celia Rico Clavellino a *Viaje al cuarto de una madre*.

Sofía Otero, que va debutar amb *20.000 especies de abejas*, ofereix una interpretació natural i solvent, tot i que la direcció d'actors podria haver aprofundit més en els matisos emocionals. El muntatge, amb salts temporals curts, provoca certa desconexió al principi, i això fa que costi empatitzar de seguida. Tanmateix, a mesura que el ritme s'estabilitza, l'emoció aflora amb més força.

Malgrat que la intenció de denunciar la pobresa infantil a Espanya hi és present, el relat es manté en una esfera molt domèstica, suggerint més que no pas explicitant. Això fa que l'impacte social sigui més subtil del que podria haver estat.

Cuatro paredes és una obra honesta, petita, amb bones intencions, que retrata amb delicadesa la vulnerabilitat familiar i la capacitat de resistència emocional, tot i que sense acabar de sacsejar l'espectador.

[...]

Guillem Thorson - areavisual.cat